

men en Zylfa land, i fulla färd
der alla flunnar, i Eiken by
under, En som der bär, under
Sjunde sorgförliga jag stunga vill, En ett förfärligt

Sjunde som trampa på brödet.

Den Fjärde:

14. Men han stift var i allid i mun-
ter och gläd; hvad han stift, i
en som der flunnar, i Eiken by

13. En han stiftade jag, och i
bist stift, och hans makt stod i
och der flunnar, i Eiken by

12. En gärdsmästare och i mun-
ter och gläd; hvad han stift, i
en som der flunnar, i Eiken by

11. En gärdsmästare och i mun-
ter och gläd; hvad han stift, i
en som der flunnar, i Eiken by

10. En gärdsmästare och i mun-
ter och gläd; hvad han stift, i
en som der flunnar, i Eiken by

— 5 —

man; De bjuda till, men ingen kan, De föt från
marken röra.

16. De fremme rådde henne till, Att allvar
bättring göra, Bekänna synden; ty då vill, Gud
arme syndarn höra. Hon ropade då: jag usla barn,
Har själf mig snärt i syndens garn; För tjänsten
jag nu lönas.

17. Guds ord jag aldrig älskat har, Hwad Pre-
sten sagt förfärligt, Bedröfwat både Mor och Far,
Werldslustan eftertraktat. Guds gäfwers misshand
war min lust, Nu måttas jag af qwal och pusi, Och
sådant allt med råtta.

18. I menniskor, som på mig se! Låt detta Eder
lära, Att man bör Gudi dyrkan ge, Föräldrar skall
man ära, Fly högmöd som en rot till allt, Som görs
emot hwad Gud befällt, Bli'a af min ofärd wisa.

19. Knappt kunde hon de sista ord, Med bruten
röst framföra, Förän den eljest sista jord, Begynte
sig att röra. Hon knäppte sina händer hov Och
sjönk så neder i en grov, Som henne strökt beträde.

20. O, menniskor! betänken Er, Högfärden låten
fara, Och girigheten som man ser, Är och en farlig
snara. Låt pigans ofärd wara Er, från synd och
stolthet mer och mer, Till dygd och Gudlig lefnad.

— 8 —

9. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

8. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

7. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

6. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

5. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

4. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

3. "Sågar främre fram i de stöda
manus och vad jag ser, som
har han tobat och bl, har han bränd
hans lag för förfärligt, plundring och brand.

— 4 —

GS1923

Errenne

W i s o r.

Den Fjärde:

Kung Carl, den unga Hjerte, x.

Den Andra:

Öfwer dalar och fält höres x.

Den Tredje:

Med sorgförliga jag stunga vill, x.

15. Vid stund Gudstjenst folket går, Att detta
under ståda: Man ser hvar spöderskan hon står,
Och kan sig intet råda, Om hjälp hon tigger, hvarje